

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง วิเคราะห์การใช้คำ "ก็" ในภาษาไทย พอสรุปได้ดังนี้

✓ ประการแรก คำ "ก็" เป็นคำคำเดียว แต่มีหลายหน้าที่ หน้าที่ที่ปรากฏได้แก่ เชื่อมคำ เชื่อมกลุ่มคำ เชื่อมอนุพจน์ และเชื่อมต้นประโยคเชื่อม โดยแยกกล่าวได้ ดังนี้

"ก็" ที่ใช้เชื่อมคำ จำแนกได้เป็น

ก. "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน

๑. ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน และรายชื่อเหมือนกัน

ได้แก่ "ก็" ที่ใช้เชื่อมระหว่างคำชนิดเดียวกันและรายชื่อเหมือนกัน

ซึ่งยังแบ่งออกได้ตามลักษณะของคำที่ "ก็" เชื่อม ได้เป็น

ก) เชื่อมคำที่ปรากฏตามลำดับ

จากข้อมูลพบว่า "ก็" จะใช้เชื่อมระหว่างคำที่ปรากฏตามลำดับ

ซึ่งจัดอยู่ในหมวดคำชนิดต่าง ๆ ได้ ๔ ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม และคำบอกเวลา

ตัวอย่าง

เพื่อนก็เพื่อน

กินก็กิน

เขาก็เขา

บ้ายก็บ้าย

ข) เชื่อมคำที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น

จากข้อมูล พบว่า "ก็" จะใช้เชื่อมระหว่างคำที่มีคำชนิดอื่นมา

ปรากฏร่วมด้วย ๒ ลักษณะคือ

๑) เชื่อมคำที่ใช้ขยายคำอื่น ได้แก่

เชื่อมคำกริยา ที่ใช้ขยายคำนาม เช่น กระตาศบางก็บาง

เชื่อมคำกริยาริเศษที่ใช้ขยายคำกริยา เช่น กินจริง

๒) เชื่อมคำที่มีคำอื่นมาขยาย ได้แก่

เชื่อมคำกริยาที่มีคำอื่นมาขยาย เช่น

ไม่น่าได้ก็ได้ (ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า "ก็")

กินก็ไม่กิน (ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็")

เดินก็เดินสวย (ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็")

เชื่อมคำนามที่มีคำอื่นมาขยาย เช่น

รถก็รถใหม่ (ขยายคำนามที่อยู่ข้างหลัง "ก็")

กระต่ายก็กระต่ายบาง (ขยายคำนามที่อยู่ข้างหลัง "ก็")

๒. ใช้เชื่อมคำชนิดเดียวกัน แต่รายคำต่างกัน

ได้แก่ "ก็" ที่ใช้เชื่อมระหว่างคำชนิดเดียวกัน แต่รายคำต่างกัน ซึ่งยังแบ่งออกได้ตามลักษณะของคำที่ "ก็" เชื่อมได้เป็น ๒ ชนิด คือ

ก) เชื่อมคำที่ปรากฏตามลำดับ

จากข้อมูลพบว่า "ก็" จะใช้เชื่อมระหว่างคำที่ปรากฏตามลำดับ

ซึ่งจัดอยู่ในหมวดคำชนิดต่าง ๆ ได้ ๒ ชนิด คือ คำกริยา และ คำนาม

ตัวอย่าง

ทิวก็กิน

ว่างก็นอน

เมื่อยก็หยุด

ทำงานก็เสียง

เรียนก็เล่น

แม่น้ำก็เจ้าพระยา

ข) เชื่อมคำที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น

พบว่า "ก็" จะใช้เชื่อมระหว่างคำที่มีคำชนิดอื่นมาขยาย ในกรณีนี้ "ก็" จะใช้เชื่อมคำได้ ๒ ชนิด คือ คำนามและคำกริยา ส่วนคำที่มาขยายคำกริยามีคำปฏิเสธเพียงชนิดเดียวคือ

ตัวอย่าง

ไม่กินก็นอน (ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า "ก็")

ไม่กระเบาก็รองเท้า (ขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้า "ก็")

ยิ้มก็ไม่สวย (ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็")

หาก็ไม่เจอ (ขยายคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง "ก็")

ข. "กั" ที่ใช้เชื่อมคำต่างชนิดกัน

แบ่งตามลักษณะการใช้ได้ดังนี้

๑. เชื่อมคำต่างชนิดกัน ที่ปรากฏตามลำพัง

ได้แก่ "กั" ที่ใช้เชื่อมคำระหว่างคำ ๒ คำ ซึ่งเป็นคำต่างชนิดกัน

ปรากฏตามลำพัง เท่าที่พบจากข้อมูล "กั" จะใช้เชื่อมคำได้ ๔ ชนิด คือ คำนาม คำกริยา

คำสรรพนาม และ คำกริยาวิเศษณ์

ก) เชื่อมคำนามกับคำกริยา

ตัวอย่าง

อาหารก็อร่อย

นิสัยก็ดี

สะพานก็ผุ

bungก็ชุม

ข) เชื่อมคำสรรพนามกับคำกริยา

ตัวอย่าง

ต่างก็เชื่อ ต่างก็ไวใจ

บ้างก็รัก บ้างก็เกลียด

บ้างก็ชอบ บ้างก็ชิง

ค) เชื่อมคำกริยา กับคำกริยาวิเศษณ์

ตัวอย่าง

สอนก็เก่ง

เย็บก็ประณีต

แต่งตัวก็สุภาพ

๒. เชื่อมคำต่างชนิดกัน ที่ปรากฏร่วมกับคำขยาย

ได้แก่ "กั" ที่ใช้เชื่อมระหว่างคำ ๒ คำ ซึ่งเป็นคำต่างชนิดกัน และมีคำชนิดอื่นมาขยาย เท่าที่พบจากข้อมูล "กั" จะใช้เชื่อมระหว่างคำนาม กับ คำกริยา และจะมีคำขยายคำกริยาที่ปรากฏข้างหลัง "กั" เพียงชนิดเดียว คือ คำปฏิเสธ

ตัวอย่าง

เพลงก็ไม่เพราะ

หนังก็ไม่สนุก

ของก็ไม่แพง

ค. "กั" ที่ใช้เชื่อมคำในลักษณะพิเศษ

ได้แก่ "กั" ที่มีลักษณะการเชื่อมคำแตกต่างไปจากหัวข้ออื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วคือ ชนิดของคำที่อยู่ข้างหน้า "กั" อาจจะเป็นคำกริยาหรือคำนาม ส่วนชนิดของคำที่อยู่ข้างหลัง "กั" จะเป็นคำกริยาบางคำที่ใช้ร่วมกับ "กั" เสมอ ซึ่งถือได้ว่า "กั" ที่มีลักษณะเช่นนี้ เท่าที่พบจากข้อมูล มี ๑๗ คำ ได้แก่ กัเป็น กัข้าง กัได้ กัว่าได้ กัยังได้ กัยังไหว กัยังดี กัเท่านั้น กัอย่างนั้น กัแล้ว กัแล้วแต่ กัแล้วกัน กัอย่างว่า กัถึงว่า กัด้วยกัน กัดี กัตาม ซึ่งแบ่งตามลักษณะการใช้ได้เป็น ๒ ประเภท คือ

"กั" ที่ใช้เชื่อมคำกริยา

คำกริยาที่ปรากฏอยู่ข้างหน้าคำ "กั" ได้แก่คำกริยาอาการ หรือคำกริยากรรม ถ้าเป็นคำกริยาอาการ ตำแหน่งจะอยู่ติดกับคำ "กั" เช่น ไปกัได้ แต่ถ้าเป็นกริยากรรม จะมีคำนามมาคั่นอยู่ ระหว่างคำกริยากับคำ "กั" เช่น ตัดเลือกัเป็น อย่างไรก็ตาม คำกริยาเหล่านี้ อาจจะมีคำชนิดต่าง ๆ มาขยายได้ ดังนั้น ลักษณะการเชื่อมของคำ "กั" ในหัวข้อนี้ จึงอาจจะเป็นการเชื่อมคำกริยาและคำขยายที่อยู่ข้างหลังกับคำกริยาบางคำที่ปรากฏร่วมกับคำ "กั" เข้าด้วยกัน

คำกริยาบางคำที่ใช้ร่วมกับ "กั" ในลักษณะนี้ มี ๑๔ คำ ได้แก่ กัเป็น กัข้าง กัได้ กัว่าได้ กัยังได้ กัยังไหว กัยังดี กัเท่านั้น กัอย่างนั้น กัแล้ว กัแล้วแต่ กัแล้วกัน กัอย่างว่า กัถึงว่า กัด้วยกัน

๒. "กั" ที่ใช้ เป็นคำเชื่อมในสำนวน

ชนิดของคำที่สามารถปรากฏอยู่ข้างหน้าคำ "กั" ได้มี ๒ ชนิด คือ คำกริยาและคำนาม ส่วน "กั" จะปรากฏร่วมกับคำกริยาบางคำ ใช้เป็นคำเชื่อมในสำนวน แต่ยังคงทำหน้าที่เชื่อมคำนาม หรือคำกริยาที่ปรากฏอยู่ข้างหน้า เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของคำนามหรือคำกริยานั้นกับคำนาม หรือคำกริยาอื่น ๆ ที่ตามมา เท่าที่พบจากข้อมูลมี ๒ คำ คือ กัดี กัตาม แต่ละคำต้องใช้คำ ๒ ครั้งเสมอ

"กั" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำ

ได้แก่ "กั" ที่ใช้เชื่อมระหว่างกลุ่มคำ ๒ กลุ่ม แบ่งตามลักษณะการใช้

ก. เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน

จากข้อมูลพบว่า "ก็" จะใช้เชื่อมระหว่างกลุ่มคำ ๒ กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย คำชนิดเดียวกัน ๒ ลักษณะ คือ

๑. ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำเหมือนกัน

- ตัวอย่าง ไม่ไปก็ไมไป (ประกอบด้วยคำปฏิเสธกับคำกริยา)
 สองจวนก็สองจวน (ประกอบด้วยคำบอกจำนวนและคำลักษณนาม)
 ลูกเขาก็ลูกเขา ลูกเราก็ลูกเรา (ประกอบด้วยคำนามและคำสรรพนาม)

๒. ประกอบด้วยคำชนิดเดียวกัน รายคำต่างกัน

- ตัวอย่าง ไม่รักก็ไม่ง้อ (ประกอบด้วยคำปฏิเสธและคำกริยา)
 ยิ่งกินก็ยิ่งอ้วน (ประกอบด้วยคำช่วยหน้ากริยาและคำกริยา)
 สุขได้ก็ทุกข์ได้ (ประกอบด้วยคำกริยา ๒ คำ)

ข. เชื่อมกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำต่างชนิดกัน

<u>ตัวอย่าง</u> อยากกินก็ได้กิน	[	กลุ่มคำข้างหน้าประกอบด้วยคำช่วยหน้ากริยาและคำกริยา
		กลุ่มคำข้างหลังประกอบด้วยคำกริยาสองคำ
อยากดูก็ไม่ได้ดู	[	กลุ่มคำข้างหน้าประกอบด้วยคำช่วยหน้ากริยาและคำกริยา
		กลุ่มคำข้างหลังประกอบด้วยคำปฏิเสธและคำกริยาสองคำ
ไม่ชอบก็ต้องชอบ	[	กลุ่มคำข้างหน้าประกอบด้วยคำปฏิเสธและคำกริยา
		กลุ่มคำข้างหลังประกอบด้วยคำช่วยหน้ากริยาและคำกริยา

"ก็" ที่ใช้เชื่อมอนุพากย์

ได้แก่ "ก็" ที่ใช้เชื่อมระหว่างอนุพากย์ ๒ อนุพากย์ โดยอาจจะปรากฏตามลำพัง เป็นคำเชื่อมอนุพากย์เดี่ยว หรืออาจจะปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอนุพากย์อื่นเป็นคำเชื่อมผสม ใน อนุพากย์ชนิดต่าง ๆ ๒ อนุพากย์ที่ประกอบกันเข้าเป็นประโยคใหญ่ (ประโยคซับซ้อนหรือประ- โยคผสม)

จากข้อมูลพบว่า "ก็" สามารถจะปรากฏได้ในอนุพากย์ชนิดต่าง ๆ ๔ ชนิด คือ

ก. อนุพากย์นามในประโยคซับซ้อน

"ก็" จะไม่ปรากฏตามลำพัง แต่อาจปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอนุพากย์นาม ซึ่ง อาจจะเป็นคำเชื่อมเดี่ยวหรือคำเชื่อมผสมก็ได้ เช่น

ตัวอย่าง

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมเดียว

ก็อย่างที เธอทำอยู่นะ/ไม่ เป็น เรื่อง เลย
(อนุพากยนาม)

ก็ที่ฉันได้ขึ้นมา/ ไม่ใช่ อย่างนั้นนะ
(อนุพากยนาม)

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมผสม

ก็ตามที่ว่าจะมีการปฏิวัติ/คุณว่าจริงไหม

ก็อย่างทีหนังสือพิมพ์ลงข่าวนั้นใจ/คุณไม่กลัวหรือ

ข. อนุพากยคุณศัพท์ในประโยคซับซ้อน

"ก็" จะไม่ปรากฏตามลำพัง แต่อาจปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอนุพากยคุณศัพท์ ซึ่งอาจจะ เป็นคำเชื่อมเดียวหรือคำเชื่อมผสมก็ได้

ตัวอย่าง

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมเดียว

เด็กรับใช้ / ก็ที่ฉันเคยชมให้ฟัง / ลาออกแล้ว
(อนุพากยหลัก) - (อนุพากยคุณศัพท์) - (อนุพากยหลัก)

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมผสม

รถ / ก็ทีว่าจะขายนะ / แพงไหม
(อนุพากยหลัก) - (อนุพากยคุณศัพท์) - (อนุพากยหลัก)

ค. อนุพากยวิเศษณ์ในประโยคซับซ้อน

"ก็" จะไม่ปรากฏตามลำพัง แต่อาจปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอนุพากยวิเศษณ์ ซึ่งอาจจะ เป็นคำเชื่อมเดียวหรือคำเชื่อมผสมก็ได้

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมเดียว

ก็กว่า เราจะไปถึง / รถไฟคงออกแล้ว
(อนุพากยวิเศษณ์) (อนุพากยหลัก)

พอเขาเห็นฉัน / เขาก็รีบเดินหลบไป
(อนุพากยวิเศษณ์) (อนุพากยหลัก)

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมผสม

ฉันถามเขา / ก็เพราะว่าฉันยังไม่เข้าใจ
(อนุพากยหลัก) (อนุพากยวิเศษณ์)

ฉันพยายามเตือนเขา / ก็เพื่อให้เขากลับตัว
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์วิเศษณ์)

ง. อนุพากย์หลักในประโยคผสม

"ก็" จะปรากฏตามลำพัง และอาจปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอนุพากย์หลักซึ่ง
อาจจะเป็นคำเชื่อมเดี่ยวหรือคำเชื่อมผสมก็ได้

ตัวอย่าง

"ก็" ที่ปรากฏเป็นคำเชื่อมอนุพากย์ตามลำพัง

คุณไป / ฉันก็ไป
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์หลัก)

แดงกินข้าว / น้อยก็กินข้าวเหมือนกัน
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์หลัก)

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมเดี่ยว

ฉันช่วยคุณไม่ได้ / เพราะฉันก็จนเหมือนกับคุณ
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์หลัก)

ถ้าเธอทนกินยาสักหน่อย / เธอก็จะหายได้เร็ว
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์หลัก)

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมผสม

เราพยายามช่วยเขา / แต่เขาก็ไม่เชื่อ
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์หลัก)

เขารักเธอ / และเธอก็รักเขา
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์หลัก)

"ก็" ที่ใช้เชื่อมต้นประโยคเชื่อม

ได้แก่ "ก็" ที่ใช้ขึ้นต้นประโยคสามัญชนิดประโยคไม่เริ่ม หรือที่เรียกว่า ประโยคเชื่อม โดย "ก็" จะทำหน้าที่เชื่อมใจความในประโยคไม่เริ่มที่อยู่ข้างหลัง กับใจความในประโยคเริ่มหรือไม่เริ่มที่นำมาก่อนเข้าด้วยกัน จากข้อมูลพบว่า "ก็" สามารถจะปรากฏเป็นคำเชื่อมต้นประโยคไม่เริ่มในรูปประโยคต่าง ๆ กัน ๔ ชนิด คือ

๑. ประโยคบอกเล่า
๒. ประโยคปฏิเสธ
๓. ประโยคคำถาม
๔. ประโยคคำสั่ง

✓ ประการที่สอง เมื่อพิจารณาในด้านความหมาย พบว่า เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว "ก็" จะช่วยแสดงความหมายหรือช่วยเน้นความหมายของสิ่งที่เชื่อมด้วยดังนี้

ก. เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างคำ

"ก็" จะช่วยแสดงความหมายของคำที่ "ก็" เชื่อมอยู่ใน ๓ ลักษณะคือ

๑. ใช้เน้นความหมายของคำที่ "ก็" เชื่อม ซึ่งเป็นความหมายที่ได้จากปริบทที่มาประกอบ

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ในปริบทที่แสดงการยินยอมหรือตกลงใจของผู้พูด

กินก็กิน / (ทำทางอ้อมดีนะ)

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เน้นความหมายของคำสรรพนามที่ "ก็" เชื่อมอยู่ เช่น ในปริบทที่แสดงว่าคำสรรพนามที่กล่าวถึงนั้นไม่มีความสำคัญสำหรับตัวผู้พูดแต่อย่างใด

เขาก็เขา / (ไม่มีความหมายสำหรับฉันหรอก)

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เน้นความหมายของคำกริยาที่ใช้ขยายคำนาม เช่น ในปริบทที่แสดงการตำหนิหรือไม่พอใจ

อายุมากก็มาก / (ยังทำตัวเป็นเด็กอยู่ได้)

๒. ใช้แสดงความหมายของคำที่ "ก็" เชื่อม ในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยไม่ต้องอาศัยปริบทประกอบ

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำกริยา เพื่อแสดงการตำหนิหรือไม่พอใจ

(เวลา) เรียนก็เล่น

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เชื่อมคำนามกับคำกริยา เพื่อแสดงลักษณะของคำนามที่มา

ข้างหน้าในทำนองแสดงความพอใจหรือชมเชย

อาหารก็อร่อย

๓. ใช้แทนคำอื่น ในความหมายต่าง ๆ

ตัวอย่าง "ก็" ที่มีความหมายเป็นทำนองว่า "ถึงเป็น" หรือ "ต่อให้เป็น"

เพื่อนก็เพื่อน / (ผมไม่สนใจทั้งนั้น)

ประโยคที่ยกมานี้ มีความหมายว่า "ถึงเป็นเพื่อน (หรือต่อให้เป็นเพื่อน) ผู้พูดจะไม่สนใจทั้งสิ้น"

ตัวอย่าง "ก็" ที่มีความหมายเป็นทำนองว่า "ทั้ง ๆ ที่"
กินก็กิน / (แต่ไม่เห็นอ้วนสักที)

ประโยคที่ยกมานี้ มีความหมายว่า "ทั้ง ๆ ที่กิน แต่ไม่อ้วนสักที"

ตัวอย่าง "ก็" ที่มีความหมายเป็นทำนองว่า "เป็นลักษณะหนึ่งที่มีอยู่ และยังมีคุณสมบัติ
อื่นอีก"

(ของที่นี่)ราคาถูกก็ถูก/ (คุณภาพยังดีกว่าของนอกเสียอีก)

ประโยคที่ยกมานี้ มีความหมายว่า "ของที่นี่มีลักษณะอย่างหนึ่งคือ ราคาถูก
และยังมีคุณภาพดีกว่าของนอกเสียอีก"

ข. เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างกลุ่มคำ

"ก็" จะช่วยแสดงความหมายของกลุ่มคำที่เชื่อมในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยอาจ
จะต้องอาศัยบริบทมาประกอบ หรือไม่ต้องอาศัยบริบทมาประกอบเลยก็ได้

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง ในบริบทที่แสดงการ
ยืนยัน หรือชี้เฉพาะเจาะจง

คนไหนก็คนนั้น / (เห็นเงินเข้าเป็นไม่ได้)

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง เพื่อแสดงเงื่อนไขใน
ลักษณะที่เป็นเหตุ เป็นผลกัน โดยไม่ต้องอาศัยบริบทมาประกอบ
ไม่รักก็ไม่ง้อ

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง เพื่อแสดงการบอกเล่า
ถึงสิ่งที่เกิด คู่กัน

เกิดได้ก็ตายได้

ตัวอย่าง "ก็" ที่ใช้เชื่อมกลุ่มคำซึ่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง เพื่อแสดงความตั้งใจ
ที่จะตอบโต้การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

ดีมาก็ดีไป

ค. เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างอนุพากย์ จะช่วยเน้นความหมายของอนุพากย์ที่ "ก็" ปรากฏอยู่ ความหมายของอนุพากย์ดังกล่าวนี้ มิได้อยู่ที่คำ "ก็" แต่กำหนดจากความหมายของคำเชื่อมอนุพากย์ชนิดต่าง ๆ ที่ "ก็" ปรากฏร่วมด้วย

"ก็" ที่ปรากฏร่วมกับคำ เชื่อมอนุพากย์ชนิดต่าง ๆ จะช่วยเน้นความหมายของอนุพากย์ที่ "ก็" ปรากฏอยู่

ตัวอย่าง ฉันถามเขา / ก็เพราะฉันยังไม่เข้าใจ
(อนุพากย์หลัก) (อนุพากย์วิเศษณ์)

"ก็" จะช่วย เน้นอนุพากย์วิเศษณ์ที่ "ก็" ปรากฏอยู่

ง. เมื่อ "ก็" ทำหน้าที่เชื่อมต้นประโยคเชื่อม จะช่วย เน้นความหมายของประโยคเชื่อม ประเภทประโยคไม่เริ่มที่ "ก็" ปรากฏเป็นคำเชื่อม ความหมายดังกล่าวนี้ จะพิจารณาได้จากบริบทที่มาประกอบ จากข้อมูลพบว่า "ก็" จะช่วย เน้นความหมายของประโยคไม่เริ่ม ในบริบทแบบต่าง ๆ กัน โดยแบ่งตามรูปประโยคที่ "ก็" ปรากฏ

ตัวอย่าง

ประโยคที่นำมามาก่อน

"ก็" ที่ใช้ขึ้นต้นประโยคไม่เริ่ม

๑. ก. เธอจะไปกับเขาเพียงลำพังหรือ

ข. ก็ไม่เห็นจะน่าเกลียดตรงไหน

"ก็" ช่วยเน้นความหมายของประโยค ข. ในบริบทชัดเจน

๒. ก. เธอได้ยื่นมากับตูแน่

ข. ก็แน่ละ

"ก็" ช่วย เน้นความหมายของประโยค ข. ในบริบทแสดงการยืนยัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

การใช้คำ "ก็" ในภาษาพูด มีลักษณะเป็นการใช้เพื่อเชื่อมคำ กลุ่มคำ อนุพจน์ และประโยค ในขณะที่เดียวกัน "ก็" จะช่วยเน้นความหมายของสิ่งที่มันเชื่อม อาจเป็นการเน้นเพื่อเพิ่มน้ำหนักหรือเน้นเพื่อให้เกิดความสละสลวย แต่ลักษณะการใช้ ซึ่งได้จากข้อมูลในการวิจัยนี้ จำกัดขอบเขตเฉพาะในภาษาพูดเท่านั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะศึกษาคำ "ก็" เพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้คือ

๑. ศึกษาลักษณะการใช้คำ "ก็" ในภาษาเขียน โดยอาจจะศึกษาคำ "ก็" ในฐานะเป็นหมวดคำ, ศึกษาหน้าที่, ตำแหน่ง และความหมายของคำ "ก็" เปรียบเทียบว่ามีลักษณะการใช้แตกต่างจากคำ "ก็" ที่ใช้ในภาษาพูดอย่างไรบ้าง

๒. จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่า ในบทสนทนาบางครั้งจะมีการใช้คำ "ก็" ตามลำพัง โดยไม่มีข้อความใดตามมา เช่น

มีผู้กล่าวประโยคตามนำมาก่อนว่า "เรื่องที่คุณกันไว้ ทำไปถึงไหนแล้ว"

ผู้ตอบ "ก็" (ยิ้มและไม่กล่าวข้อความใดเลย)

การใช้ "ก็" ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีลักษณะที่น่าสนใจ คือทำให้เกิดปัญหาว่า "ก็" ที่ใช้ในลักษณะเช่นนี้ ทำหน้าที่อะไร และมีความหมายอย่างไร

๓. ศึกษาคำ "ก็" ในเชิงเปรียบเทียบกับการใช้คำในลักษณะเดียวกัน ในภาษาอื่น เช่น ภาษาเขมร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย